

"בנו של רבינו (הגרצ"פ פראנק זצ"ל) ר' יהודה לייב חלה בצעירותו במחלה קשה, סכנה נשקפה לחייו. רבינו ישב ליד מיטת חוליו יומם ולילה. לפעמים למד עם החברותא שלו ר' יונה ראם ולפעמים ישב והגה בפרקי תהלים. יום אחד היו כולם מוטרדים ממצבו, הוא קדח מחוס זמן רב והרגשתו היתה גרועה מאד. רבינו נכנס ושאל אותו על קטע גמרא והוא השיב כהלכה. אם כן אמר רבינו, מובטחני בו שיבריא וייחלץ ממחלתו. באותו פרק זמן שהה בעיה"ק האדמו"ר מגור זצ"ל בעל אמרי אמת וביקר בבית רבינו. ביקש רבינו מהאדמו"ר להתפלל עבור בנו שיזכה לרפואה שלימה. האדמו"ר כיסה את ראשו של הנער והתפלל כחצי שעה ובעזרת ה' הוא חזר לאיתנו בזמן קצר".

(שם עמוד 43)

☆ ☆ ☆ אה"י 1234567

"שמעתי מהרה"צ מגור שליט"א (רבינו האמרי אמת זי"ע) 'ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה', רצה לומר שזוהי בחינה, האיך הוא בכל מצוות התורה כולה, וזו הבחינה".

(אור הגנוז, ר"ש מוסקוויץ, אדמו"ר משאץ לונדון)

☆ ☆ ☆

"בנסיעה לארץ ישראל (תרפ"ד) עברה האוניה סמוך לוונציה שבאיטליה. בני ליווייתו של הרבי ישבו והתווכחו ביניהם איך נבנתה וונציה, הללו אומרים שמקודם היו איים קטנים ובמשך הזמן התחברו אל חצי האי, והללו אמרו להיפך. הרבי כדרכו שלא להוציא אף רגע לבטלה, טייל אנה ואנה על פני סיפון האניה עם גמרא בידו ולמד. בעוברו ליד המתווכחים העיר להם בקיצור כדרכו: "הלא זה כתוב ברש"י שישעיה". חיפשו בני לווייתו ומצאו בישעיה מ"ב י' "יורדי הים ומלואו איים ויושביהם", מפרש רש"י: "יורדי הים: פורשי בספינות, ומלואו: הקבועים בים ולא באיים אלא בתוך המים, שופכים עפר כל אחד ואחד כדי בית והולכים מבית לבית בספינה כגון עיר וויניציא".

(הרב ברזוברג, האדמו"ר מגור, עמוד קל"א, "שמעתי מפי בנו הרב פנחס מנחם שליט"א")

☆ ☆ ☆

"משם נסעו לקהיר ולנו אצל סירוקה מורשה. למחרת בבקר נסעו לראות את הפירמידות והספינקס והיו גם בגן החיות. אצל החיות וביחוד הקופים התעכב

הרבי זמן מה. קוף אחד קיבל שמשיה מאחד המבקרים החזיק בה והלך בקומה זקופה כאחד האדם. אמר אז הרבי: 'גם נבוכאדנצר הרשע הלך בקומה זקופה וידוע מה עלה לו בסופו'. אחרי זה ביקרו במוזיאום. כשיצאו אמר הרבי: 'חשבתי שאמצא דברים עתיקים, מטבעות, אבל אין כאן כלום, רק ערבה ישנה היתה שם'.

אחרי 1224567

(שם עמוד ק"ח, תיאור הנסיעה בשנת תרפ"ז)⁽²⁾

☆ ☆ ☆

"כמה ימים לפני חג שבועות נכנס למקלט בנו של הרבי, ר' בונם ואמר לי: משה, האדמו"ר חולה וצריך להביא את הד"ר קוק ורק אתה תוכל להביא אותו. סיכנתי את עצמי למרות שהפגזים עפו מעל ראשי. השגתי את הד"ר קוק בביתו ולזכותו אציין שתיכף כששמע שהאדמו"ר חולה, נעתר לבקשתי, למרות שבני משפחתו התנגדו לזה לבל יסכן את חייו. הוא ענה להם שהוא בטוח שבזכות זה יחזור לשלום לביתו, והלכנו. הוא אמר לי שלפי דעתו מצבו של האדמו"ר קשה, שזה ענין פנימי ונתן תרופות שונות. ביום ששי לפני חג השבועות נכנסה ההפוגה הראשונה לתוקפה והוחלט שכדאי להחזיר את האדמו"ר לביתו מהמקלט. רופא

ג. לכאורה, יש כאן לימוד גדול, הרי הרבי לא היה מבזבז שניה בלי ללמוד. והנה כאן פינה לעצמו זמן לילך ולהתבונן בחיות ובמוזיאון ובספינקס. כנראה בכל זאת צריך להיות אדם מן הישוב ולראות פלאי הבריאה ולא להיות רק סגור ומסוגר. ובענין ביקור בגן חיות, ראיתי ציטוט מהספר 'תפארת משולם' מרבי משולם אשכנזי מסטאניסלאו שכתב כי הרה"ק ר' אהרון מבעלזא זי"ע ביקר בעיר ווינא בגן חיות שם לראות את הבריות למיניהם ובראותו את הפיל בדרך ברכת ברוך משנה הבריות. אבל על הקוף נמנע מלהסתכל. והסביר הר"מ אשכנזי שלא הסתכל על הקופים כי איתא בילקוט פרי' נח שהרשעים בדור הפלגה נעשו קופים ואם כן הלא אמרו חז"ל שאסור להסתכל בפני רשע על כן לא הביט הרה"ק בפניהם. כן ראיתי שסיפר הרה"ג ר' יעקב אליהו הורווצ'יק שליט"א נכד הרה"ק ר' משה מרדכי מלעלוב זי"ע שנסע לגן חיות יחד עם הסבא לראות הבריות. כאשר הגיע לכלוב של האריה, הסתכל בו ואמר: "איך האב געמעיינט אז עהר קוקט אויס שענער" ובכלובים של הקופים צוה לדלג עליהם ולא רצה להביט עליהם. כמו כן יש תמונה ידועה מהרבי בית אברהם מסלונים כשהוא מבקר בגן החיות. וכן מסופר על הדברי חיים זי"ע שביקר בגן חיות וכן המנחת אלעזר מזכיר שביקר בגן חיות ("נמוקי אורח חיים" סי' רכ"ה). אמנם ראיתי בעלון עולם החסידות מאמר מהרב בנימין יצחק ליכרזאהן הי"ו ומביא שפעם הגיע קרקס לפולנאה ותלמידיו הלכו לברך ברוך משנה הבריות על הקופים, ובעל התולדות יעקב יוסף זי"ע גער בהם כי אין לזון עיניים מחיות ובהמות טמאות. לא הביא מקור לדבריו היכן ראה סיפור זה.

אוצר החכמה

הבית אמר שצריך להביא את פרופסור צונדק. נשלחתי ע"י המשפחה להביאו אבל הפרופסור אמר שבלי מכונית אי אפשר לו לבא. מכונית היתה רק במחנות הצבא או הסוכנות. אחר מאמצים רבים ובעזרת הרבי מסוכטשוב שפגשתי שם השגתי מכונית והבאתי את הפרופסור. הוא אמר שבדרך הטבע אין תקוה אבל הוא כבר מלומד בניסים וה' ירחם. כל בני ביתו ואנ"ש המקורבים התפללו שיעבור חג השבועות בשלום כי לפני יום כיפור נפל האדמו"ר בביתו ושכב כמה שבועות חולה. שמעו ממנו כמה פעמים 'בעצרת' 'בעצרת'. גם שאל מה בדבר הקרקע שקנו בהר הזיתים אם כבר שילמו את כל הכסף ולכן חששו מאד מחג העצרת".

(אחד מתלמידי הישיבה, דגלינו, סיון תשי"ח)

☆ ☆ ☆

"ביום ששי בשעות הצהריים הרבי עולה לדירתו ובשבת קדש בשעת הברית קוראים לך הנולד על שם אביו של ר' משה שיינפלד - שבת".

מזב בריותו של האמרי אמת הולך ומתדרדר. חומו עולה. ערב חג השבועות החרדה מרעידה את הלבבות, מקווים לטוב. בחג השבועות בשעות הצהריים מתכנס כל הציבור בבית המדרש בשפת אמת לאמירת תהלים. בניו הקדושים של הרבי, הבית ישראל, הלב שמחה והפני מנחם אף הם עם הקהל. בחדרו של הרבי יושב רק אריה בנו של סבא שמעון (ר' שמעון נפתלי אלתר בנו של רי"מ אלתר שהיה חתן האמרי אמת ובנו של ר' משה בצלאל זי"ע) ואומר תהלים. הרבי שעיניו עצומות כל הזמן פוקח לפתע את עיניו. השעה 3:40 אחר הצהריים, הוא מסתכל על נינו יהודה אריה לייב אלתר ועוצם בפעם האחרונה את עיניו הקדושות.

חג השבועות, זמן של שמחה, הן ביום זה ניתנה לנו התורה הקדושה, אך כמה קשה, בשבועות אף נלקחה מאיתנו כל כך הרבה תורה, כל כך הרבה קדושה, בבת עינינו, מוקד עולמינו הרוחני.

הלילה רד, חשיכה גדולה ועלטה, חושך במרחב וחושך בלב, אין תאורה אין חשמל בתי החולים מלאים בפצועים. חורים גדולים נפערו בבניינים שונים. על אף ההפוגה מסוכן ללכת ברחוב, צריך להיזהר שלא למעוד. וכו', כעת, כשנדמה שהחלה ההתאוששות של העיר, דוקא עכשיו ספגה העיר פגיעה ישירה קשה כל כך. הרבי! הרבי! הרבי איננו! האמרי אמת נקרא למעלה".

(סבא שמעון מספר, עמוד 111)